

2. Med hensyn til anklagemyndighedens ankepolitik kan jeg mere generelt oplyse, at der ved vurderingen af, om anklagemyndigheden skal anke en byretsdom, indgår en række faktorer. Afgørelsen beror på en konkret vurdering med udgangspunkt i, om dommens resultat skønnes at være rigtigt, både for så vidt angår rets-anvendelsen, bevisbedømmelsen og med hensyn til strafudmålingen.

Det forhold, at anklagemyndigheden ikke måtte være enig i det resultat, som byretten er kommet til, fører imidlertid ikke automatisk til, at byretsdommen (bør) ankes. En række hensyn, herunder f.eks. ressourcehensyn, hensyn til sagsbehandlingstiden, hensynet til tiltalte og til vidner m.v., kan således tale imod, at sagen undergives en fornyet prøvelse. Når ankespørgsmålet skal afgøres, må disse hensyn derfor afvæjes over for behovet af at få prøvet byrettens afgørelse i landsretten og udsigten til, at landsretten vil komme til et (væsentligt) andet resultat end byretten.

Der kan efter min opfattelse ikke opstilles en »facitliste« for, hvordan denne afvejning bør falde ud. Det må bero på en konkret vurdering af, om det omtvistede spørgsmål f.eks. er af principiel karakter eller af betydning for andre sager og af vægten af de foreliggende modhensyn. Hertil kommer, at spørgsmålet om, hvorvidt anklagemyndigheden i sådanne tilfælde bør anke en byretsdom, kan stille sig lidt forskelligt afhængigt af, om uenigheden angår retsanvendelsen, bevisbedømmelsen eller spørgsmålet om strafudmålingen. Der kan i den forbindelse henvises til Hans Gammeltoft-Hansen, *Strafferet-pleje III* (1996), side 96 f.

Gammeltoft-Hansen anfører følgende udgangspunkter og retningslinier for afgørelsen af ankespørgsmålet:

»Er anklagemyndigheden uenig i byrettens retsanvendelse, kan det ofte af hensyn til retsenheden være ønskeligt eller ligefrem påkrævet, at spørgsmålet må afklares ved højere retsinstanser.«

Angår uenigheden bevisvurderingen, dvs. spørgsmålet om, hvilke faktiske omstændigheder der kan lægges til grund ved sagens afgørelse, vil almene hensyn derimod ikke i almindelighed gøre det påkrævet, at sagen ankes til landsretten, medmindre der er tale om åbenbart urigtige frifindelser eller andre særlige grunde gør sig gældende, jf. Gammeltoft-Hansen, a.st.

Spørgsmålet om strafudmålingen befinder sig i en mellemposition i forhold til retsanvendelsen og bevisbedømmelsen. Med hensyn til

dette spørgsmål anfører Gammeltoft-Hansen, at *»kun ved forholdsvis klare og væsentlige afvigelser fra en i øvrigt veldefineret strafudmålingspraksis bør korrektion gennem anke bringes i anvendelse«*.

Som ovenfor anført har anklagemyndigheden i den konkrete sag, som spørgsmålet er stillet på baggrund af, anket strafudmålingen til landsretten for den ene af de tiltalte, hvor anklagemyndigheden har fundet, at den straf, som byretten har fastsat, er noget for mild. Anklagemyndigheden har således iværksat en anke i det omfang, man har vurderet, at der var juridisk grundlag for det.«

Spm. nr. S 2734

Til kulturministeren (22/7 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad kan ministeren oplyse om tidsplanen for Danmarks underskrivelse af UNESCO-konventionen fra 1970 om illegal handel med kulturelt arvegods og UNIDROIT-konventionen fra 1995 om tilbagelevering af stjalne kulturgenstande?«

Begrundelse

Det fremgik af dagspressen i sommeren 2001, at Danmark endelig var parat til at underskrive de i spørgsmålet to nævnte konventioner.

Svar (29/7 02)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan oplyse, at Kulturministeriet i samarbejde med Justitsministeriet for tiden undersøger, hvilke forpligtelser og lovgivningstiltag en ratifikation af de to nævnte konventioner vil påføre Danmark.

For så vidt angår UNESCO-konventionen fra 1970 om illegal handel med kulturelt arvegods, forventer jeg, at det vil være muligt snarligt at lægge op til en dansk ratifikation. Der er dog nogle spørgsmål om konventionens forhold til dansk ret, der forinden skal afklares.

For så vidt angår UNIDROIT-konventionen fra 1995 om tilbagelevering af stjalne kulturgenstande, kan der blive tale om mere omfattende retlige konsekvenser. Derfor vil jeg iværksætte